

LXVI.

Betænkning

over

Forslag til Lov om Ændringer i den kommunale Skattelov af 15. Maj 1903.

(Afgiven af Folketingets Udvalg den 7. April 1910.)

Lovforslagets Hovedformaal er dels at udvide Grænsen for Ligningsmyndighedernes frie Skøn og dels at gøre Bevægelsesfriheden større, end den nugældende Lovgivning hjemler, ved at tillade en Forhøjelse af indtil 50 pCt. og en Nedsættelse af indtil 85 pCt.

Endvidere tilsigter Lovforslaget at udvide Kredsen af de Personer, som inddrages under Erhvervsbeskatningen, ved at medtage kommunale Funktionærer og Direktører for Aktieselskaber og lignende Selskaber.

Medens Ligningsmyndighederne indtil 1903 kunde paaligne personlig Kommuneskat efter et aldeles frit Skøn, maa de — bortset fra de mindre Indtægter, som fremdeles ere undergivne det frie Skøn — nu følge de i Lov af 15. Maj 1903 foreskrevne Regler for Paaligningen, og denne pludselige Overgang blev mødt med Uvillie fra forskellige Sider, ligesom der rejstes Paa-stand om, at de mindre bemidlede led Uret ved de nye Skatteregler. Ved nøjere Undersøgelse af dette Forhold viser det sig

imidlertid, at det er absolut urigtigt, naar lokale Ligningsmyndigheder i alle Tilfælde ville paaberaabe sig, at det er Lovens Skyld, at man rammer Smaafolk for haardt ved Paaligningen af den personlige Kommuneskat, da det er en Kendsgerning, at man i mange Kommuner endnu ikke gør tilstrækkelig Brug af Skattelovens Bestemmelser med Hensyn til Forhøjelses- og Nedsættelsesprocenten, og i Købstæderne har man paa ganske enkelte Undtagelser nær end ikke villet følge den Anvisning, som Loven hjemler Byerne med Hensyn til Kildeartsbeskatningen.

For at komme til Klarhed over, hvilke paaviselige Mangler der klæbede ved Loven af 15. Maj 1903, har Indenrigsministeriet ved Cirkulære af 17. Maj 1904 og 25. April 1906 gentagne Gange gennem Amterne afæsket Erklæringer af de kommunale Raad; men første Gang gik Besvarelserne for største Delen ud paa, at der endnu ikke var indvundet tilstrækkelig Erfaring som Grundlag for en afgørende Dom i den ompurgte Sag, og sidste Gang